

1923-01-23

AFSENDER

Sigurd Swane

MODTAGER

Christine Swane

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

dansk

Dateringsbegrundelse:

Dato i brev

Generel kommentar:

Christine Swane er indlagt på
nervelinikken på Frederiksberg
Hospital. Lasse bor hos sin far Sigurd
Swane.

Demolere betyder ødelægge (Den

Danske Dagbog)

J.P. Jespersen udgav en bog i 1921:
Müller-Øvelser for Skole og Hjem (Jul.
Gjellerups Forlag, Kbh.)

Afsendersted:

København

Modtagersted:

København

Omtalte personer:

Jens Peter Jespersen

Gudrun Larsen

Vilhelm Larsen

Agnete Swane

Lars Swane

Arkivplacering:

Kerteminde Egns- og Byhistoriske
Arkiv

DOKUMENTINDHOLD

Lasse bliver nødt til at komme på besøg en anden dag. Han har haft nogle træningstimer hos Kaptajn Jespersen. Alt det, der bliver gjort, er til Lasses bedste og ikke for at tage ham fra sin mor.

TRANSSKRIFTION

23-1-23

Kære Ugle.

Jeg sender Dig et Par Ord i Aften for at sige Dig, at Lasse desværre ikke kan nå ud til Dig i Morgen, han skal nemlig både til Gymnastik og til Tandlæge og bægge Dele måtte tages i Tiden nogenlunde midt på Dagen. Men vi kommer ikke til at rejse i Overmorgen endnu, så vi vil jo nok kunne sørge for at han kommer ud til dig den Dag i Stedet for. Du ved, vi gør alle sammen Systemøvelserne om Morgen - Du sendte jo Lasse Bogen derom engang - men det har ikke været muligt at få Lasse rigtig med til det. Vi bestemte da at han skulde have Lov til at få nogle Timer inde hos Kaptajn Jespersen selv, og det er han altså nu i Gang med og nu er han optaget af det - og skal ovenikøbet lære os nærmere nogle af Øvelserne, som vi ikke har gjort helt rigtigt. K.J. siger, han er_ meget lærenem. Samtidig konstaterede han at hans Brystmuskler er noget for korte, hvilket skal være meget hyppigt hos Drengene (ellers sagde han at var udmærket velskabt og i god Stand) men dette kan der rådes Bod på, når det, som nu, tages i Tide - blev det ikke det, vilde Følgen blive en for snæver og sammentrukken Brystkasse, for smalle Skuldre og tidlig Rundryggethed - så jeg er jo meget glad over at vi fik det at vide. Jeg var ked over at han havde våde Fødder forleden Dag, jeg havde netop fået Støvlerne forsålede og efterså dem inden vi rejste, men herinde har han ødelagt dem ved at støde af med Foden, når han kørte i Slæde, hvad jeg én Gang for alle tidligere havde forbudt ham - [tilføjet: da det er for dyr en Måde at ødelægge et Par gode Støvler på - lidt forkølet er han desværre blevet efter Turen, men vi håber at få Bugt med det, jeg har ladet ham dampe i Eftermiddag, men i det gode tørre Vejr i Dag lod jeg ham være ude - det er nemlig kun så lidt.] det har han naturligvis glemt, men det faldt mig jo ikke ind at de to Dage efter at jeg undersøgte dem var demolerede. Jeg håber, Du nu har haft lidt Glæde af de Besøg Lasse har været hos dig og også at Du har fået Indtryk af at både Agnete og jeg er så omhyggelige for ham som vi kan være og jeg forsikrer Dig for at vi er det for hans Skyld og ikke for "at tage ham fra Dig", men jeg tror også at kunne sige Dig at Du ikke fik Fremmede, hvortil i dette Forhold dog også Klax og Gudrun

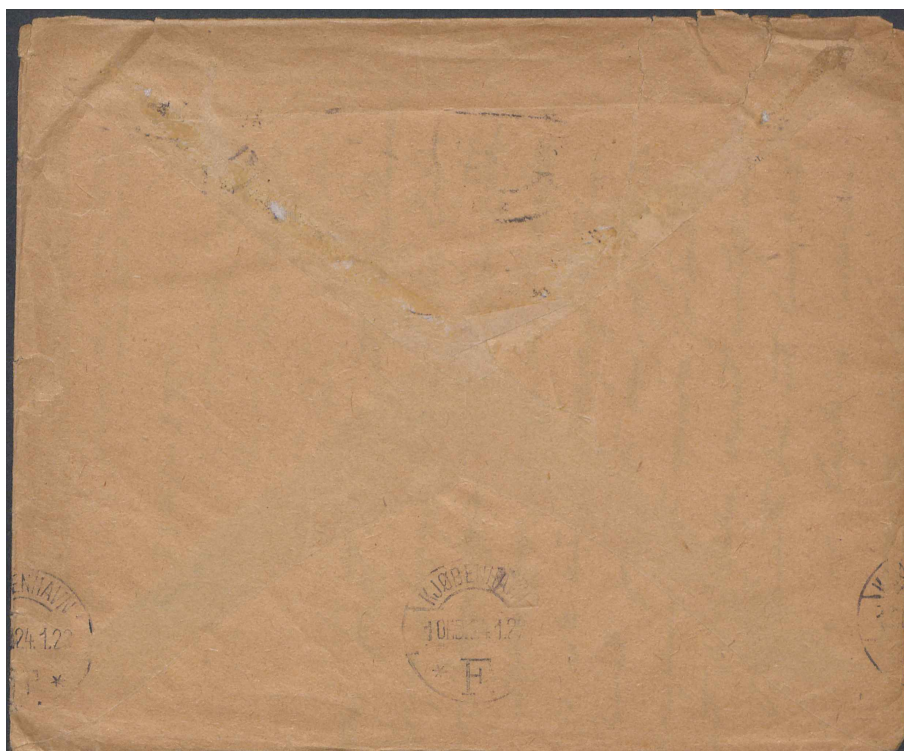
hører til at våge over ham og arbejde med ham og beskæftige og følge ham i hele hans Færd, som jeg, trofast støttet af Agnete, gør. Og jeg synes Du deri må kunne finde den Styrke til for Drengens Skyld at give ham og os Ro til det Arbejde som jeg har bedt så meget om, så kan Du selv imens få Ro til at følge Lægens Forskrifter til Din egen Helbredelse. Jeg tror at både for Lasses og Din - og - vor - Skyld er det dog bedst at vi forstår hinanden og [overstreget: passer] passe på, at vi ikke mistror hinanden for at mene eller ville andet end det vi siger. Jeg håber at få Lasse til at gå så meget frem i Sundhed, i Kundskaber, i Karakterfasthed og Velopdragenhed som det er muligt i det Tidsrum hvori jeg har ham, det er daglig min Tanke og min Opgave - så vidt muligt uden at han selv ved hvor meget jeg arbejder med det, kun hvor jeg mener det nødvendigt for at få ham selv med skal han_ mærke_ at det er Samarbejde der stiller Krav. Men uden en vis Tid og Ro er al Opdragelse umulig. Men jeg tror også at Du gennem Samtalen forleden forstod mig bedre end før og selv om den måske i Øjeblikket angreb dig noget, håber jeg den dog i det lange Løb skal have været til Nytte derigennem. Jeg kommer næppe så langt ud mere, så snart jeg kan skal vi hjem, men så ønsker jeg Dig god Bedring her.

Venlig Hilsen. Sigurd

**KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE**

NY CARLSBERGFONDET

Rare Upl.

jeg var ked over at han havde vade Fodder forleden
 Dag, jeg havde netop fæst Støvlerne på således og offeren dem
 inden vi rejste, men bemærkede han kun ildelyst dem ved at
 støde af med Foden, når han kørte: Slede, hvad jeg var
 Gang for alle Ligejere havde forbrudt ham, — det har han
 og han desuovrig blevet offeren Turen, men vi holder at jo Bøtke ^{der det er for Dyr en Måske} ^{at lade sig forbrude}
 indbyrdes, men det gode tilsættelse: Dog kan jeg have været ved — det er nemlig det, at det.

naturligvis glemt, men det faldt mig jo ikke ind at de to dage
efter at jeg undersøgte dem var demolerede.
Jeg håber, du nu har haft lidt glæde af de Brev, Sasse har
 været hos dig og også at du har fået indtryk af at Læde Agnete
og jeg er så uafhængige for ham som vi kan være og jeg prøver
dig for at vi er det for hans Skyld og ikke for "at tage ham
fra dig", men jeg tror også at kunne sige dig at du ikke fik
Freemude, hvilket i dette Forhold dog også Klax og Jørgen hørte
til at være over ham og arbejde med ham og beskæftige og følge
ham i hans hele Færd, som jeg, trofast støttet af Agnete, ja.
Og jeg synes du deris må kunne finde den Stykke til for Dagens
Skyld at give ham og os Ro til det Arbejde som jeg har best
så meget om, så kan du selv imens få Ro til at følge Sasses
Forbuds til din egen Helbredelse. Jeg tror at Læde for Sasses
og din-og-vores Skyld er det dog bedst at vi forstår hinanden ^{og} ~~for~~
ja, at vi ikke mistroer hinanden for at mene eller ville andet
end hvad vi siger. Jeg håber at få Sasse til at få så meget
frem i Sundhed, i Kundskaber, i Karakterfasthed og Velopdragelse
som det er muligt i det Tidrum hvori jeg har ham, det er dog
min Tanke og min Opgave - så vidt muligt inden at han selv ved
hvor meget jeg arbejder med det, ~~hvor~~ hvor jeg mener det nødvendigt
for at få ham selv med skal han mærke at det er Samarbejde der
skal være. Men inden en vis Tid og Ro er al Opdragelse umulig.
Men jeg tror også at den gamle Samtalen forleden forstod mig bedre end
for og selv om den måske i Øjeblikket angreb dig noget, håber jeg den
dog i det lange Løb skal have været til Nytte derigennem.
Jeg kommer næppe så langt ud mere, så snart jeg kan skal vi
høre, men vi ønsker jeg dig god Bedring her.
Venlig Hilsen. Søren.